

ختم مسوولانه یا تداوم بی چون و چرا؟

ایالات متحده امریکا و متحدین ناتو، ۳۱ ماه دسامبر سال ۲۰۱۴ را تاریخ ختم مأموریت رزمی ایساف، مأموریتی که از ماه دسامبر سال ۲۰۰۱، آغاز گردیده بود، مسمی نمودند. بدین مناسبت توسط نیروهای ایساف، در حالیکه از یکجانب هراس از حمله و تجاوز شورشیان وجود داشت و از جانب دیگر مسأله ختم آبرومندانانه جنگ (!) باید تجلیل میشد، مراسمی بصورت بی سر و صدا سازمان داده شده بود، در حقیقت امر، آنها از هیچ تجلیل بعمل آوردند.

قابل یادآوریست که سال ۲۰۱۴، از نقطه نظر تلفات ملکی، سالی بود خونبار. تعداد مجموعی قربانیان و زخمیان در میان افراد ملکی (مطابق آمار سازمان ملل متحد) در حدود ده هزار نفر تخمین زده می شود. رییس جمهور بارک اوباما، اظهار داشت که افغانستان بمثابه «محل خطرناک» باقی خواهد ماند. نامبرده همچنان یادآور گردید که پس از طی سالها جنگ و شرکت مستقیم و بلاواسطه در مبارزه علیه دهشت افگنان، کتون زمان آن فرا رسیده است تا پایان جنگ و ختم نبردهای مسلحانه را در افغانستان اعلام نمایم، وی همچنان ادامه داده افزود که بمنظور حفظ دستاوردهای موجود و بمنظور تداوم کوششها و مساعی صلحجویانه، قرار است تا بتعداد ده هزار نفر از نظامیان ایالات متحده بمنظور آموزش و مشوره دهی نیروهای قوای مسلح افغان، به موجودیت شان در افغانستان ادامه داده تا وظایف متذکره را در عرصه تعلیمات نظامی انجام دهند. باید متذکر گردید که افغانستان طی چند ماه اخیر، نا آرام ترین روزها را پشت سر گذاشت. چندی قبل، شورشیان بر یکی از مراکز عمده نظامیان ناتو در هلمند یورش بردند، در کابل نیز حملات خونین تروریستان انتحاری انجام پذیرفت و در طول آخرین هفته ماه جاری، دوفتر از سربازان امریکایی نیز بقتل رسیدند.

در داخل کشور بحران قدرت وجود دارد، متأسفانه پس از انتخابت ریاست جمهوری که در نتیجه آن اشرف غنی برنده محسوب گردید و عبدالله عبدالله بمثابه رییس اجرایی گماشته شد، آنها (غنی و عبدالله) متأسفانه تا حال بشکل تمام عیار آن موفق به تشکیل کابینه نگردیدند.

در کنار تشدید سردرگمی و موجودیت بنیادگرایی، در افغانستان قاچاق مواد مخدر بیش از هر زمان دیگر رشد قابل ملاحظه ای کسب نموده است. باکمال تأسف باید گفته شود که افغانستان بسرعت مبدل به حکومت مواد مخدر می گردد. در طول مدت سه سال، مزارع کوکنار از ۱۳۸ هزار هکتار زمین به ۲۰۹ هزار هکتار زمین ارتقا نموده و در سال جاری پیشبینی می گردد که ۲۵۰ هزار هکتار زمین تحت زرع کوکنار قرار گیرد.

تلاشهای بارک اوباما مبنی بر ارایه تصویر موفقانه و پیروزمندانه در عملیات افغانستان، ختم موفقانه عملیات نیروهای ناتو به رهبری امریکا را در افغانستان، پیروزی قاطع و برگشت ناپذیر محسوب نمود، این دیگر صاف و پاک خاک زدن به چشم مردم و پل پای جنایتکاران و آدمکشان را تعقیب کردن است. در کشوری که هنوز بقایای طالبان و القاعده باقی مانده و هر روز فاجعه و درد و رنج و مرگ می آفرینند و زنان و کودکان و پیرمردان را بکام مرگ میفرستند، ختم کدام عملیات موفقیت آمیز؟ کارشناسان امور نظامی نتیجه گیری می نمایند که ایالات متحده در صدد آن است تا به هر شکلی که ممکن باشد، حضور نظامی خود و متحدینش را در این منطقه ستراتیژیک جهان حفظ نماید. یادآور باید شد که از یکسو نیروهای نظامی امریکا و متحدین تقلیل مییابند، اما از سوی دیگر، تعدادی از نیروهای نظامی ایالات متحده و شرکای ناتو، در بسیاری از نیرومندترین پایگاههای نظامی به موجودیت خود همچنان ادامه خواهند داد.

همچنین روزنامه نیویارک تایمز می نویسد که رییس جمهور اوباما، بصورت مخفی دستور وسعت عملیات نظامی پس از سال ۲۰۱۴ را نیز امضاً نموده که بصورت غیرمستقیم به مفهوم شرکت نظامیان امریکایی در عملیات جنگی محسوب می گردد. در طول مدت زمان سیزده سال پیکار، امریکاییان به دستیابی اهدافی که بمنظور نیل بدان رزمیدند، موفق نگردیدند. ایالات متحده، نخستین هدفش را غرض لشکرکشی به افغانستان، مبارزه علیه دشمن خیالی اختراع شده توسط خودش (مبارزه علیه تروریسم و القاعده) نامید. آنها اینک (بگفته خودشان)، به هدف فوق نایل گردیدند، در اینجا امریکاییان بازی موش و گربه را براه انداختند. دومین وظیفه آنها، تأمین امنیت، استقرار اوضاع و تغییر رژیم سیاسی عنوان گردید. آنها در ظاهر امر موفق به تغییر و تبدیل رژیم گردیدند، اما از استقرار اوضاع و تأمین امنیت سراسری اصلاً نمیتوان سخنی بمیان آورد.

دست اندر کاران امور بین المللی معتقدند که اگر ایالات متحده، نیروهایش را به صورت کامل به کشور فرا خواند، افغانستان مجدداً به لانه تروریستان مبدل خواهد شد. بنهائاً، بمنظور حفظ نام و نشان و شهرت آن کشور و بخاطر منافع منطقی اش در ارتباط با ایران، آسیای مرکزی و تحت کنترل قرار دادن منطقه به مفهوم وسیع کلمه، عده ای از سربازان همراه با وسایل، تجهیزات و سلاحهای دست داشته، در افغانستان در چندین پایگاه نظامی اخذ موقع خواهند نمود. در اول امر، این عده ۹۸۰۰ نفر اعلام گردید که از آنجمله بتعداد ۱۸۰۰ نفر نیروهای ویژه و متباقی بمثابه مشاوران و آموزگاران نیروهای قوای مسلح افغانستان ایفای وظیفه خواهند نمود. اما در طول مدت کمتر از شش ماه قالب فوق تغییر نمود و چنین فیصله بعمل آمد که نیروهاییکه پس از سال ۲۰۱۶ در افغانستان باقی خواهند ماند، صرف شامل سربازان امریکایی نبوده، بلکه دربرگیرنده سایر نیروهای ائتلاف نیز می گردد.

مطابق توافقاتی که صورت گرفته، آنعده از نیروهای ائتلاف که پس از زمان متذکره در افغانستان همچنان باقی میمانند، میتوانند بدون موافقت و یا تفاهم دولت افغانستان، عملیات نظامی و فعالیتهای محاروبی خویش را بصورت مستقلانه براه اندازند. در وضع کنونی کشور، موضوع مهم یادشده، به نحو ظریفانه ای مطرح گردیده است. چه، چنین نحوه عملیات و فعالیتهای نظامی، سبب نقض صریح و آشکار رسم ها و سنن قبول شده موجود در افغانستان شده و بسیاری از مواقع، بمثابه قرار گرفتن علیه مقدسات، مذهبی مردم و سایر باشندگان کشور تلقی می گردد. چنین اقدامات و قرار گرفتن در برابر باورهای اهالی و ضد و نقیض گویی ها علیه اصول موجود بخصوص میان قبایل و عشیره های کشور، عواقب غیر قابل

پیشبینی را بیار خواهد آورد. مسأله قابل بحث دیگر، یکی هم مصونیت سربازان خارجی میباشد که در صورت ارتکاب جرم، هیچ سرباز خارجی در قبال هیچ دادگاهی در داخل افغانستان و در مقابل قوانین موجود در افغانستان جوابگو نبوده، بلکه توسط دادگاههای امریکایی و مطابق نصوص قوانین ایالات متحده محاکمه خواهند شد، یعنی همه سربازان خارجی که در افغانستان باقی میمانند، از مصونیت قضایی برخوردار خواهند بود.

نیروهای صلحدوست و ترقی پسند، هیچگاهی متیقن نگردیده اند که سیستم و سازو برگ کنونی، باعث ایجاد ثبات و تأمین امنیت سراسری در افغانستان گردد. از جانب دیگر، گروههای تروریستی از جمله داعش، در صددند تا قلمرو نفوذ شانرا به آسیای مرکزی گسترش بخشند، در اینمورد اقدامات عملی و پیشگیرانه لازمی پنداشته شده و باید درصدر وظایف و مسوولیتها قرار گیرد.

چنانچه قبلاً تذکر بعمل آمد که از تاریخ اول جنوری سال روان، نیروهای قوای مسلح افغانستان، بصورت مستقلانه وارد فعالیتهای محاروبی و مبارزه با دهشت افگنی شده و در مقابل، نیروهای ایتلاف، به حمایت قاطع از نیروهای افغان خواهند پرداخت. مطابق پروگرام تهیه شده، نیروهای خارجی که پس از سال ۲۰۱۶ در افغانستان باقی میمانند، عمدتاً به نگهداری و پاسداری از پایگاههای نظامی، تنظیم و اجرای امور آموزشی نیروهای قوای مسلح افغانستان و تقویه آن و به ممانعت فعالیتهای تخریبی مخالفان مسلح خواهند پرداخت.

روزنامه نیویارک تایمز، موضوعی را دال بر امضای دستور گسترش فعالیتهای نظامی ایالات متحده در افغانستان پس از سال ۲۰۱۴ توسط بارک اوباما به نشر سپرد. همچنان، در مورد فعالیتهای مستقلانه محاروبی نیروهای امریکایی نیز اقداماتی در شرف تکوین میباشد. اما یادآور باید شد که این تعداد ۱۳ هزار و پنجصد سرباز میباشد و نه ۱۴۰ هزار سربازیکه قبلاً در سال ۲۰۱۱ در افغانستان موجود بود. قابل تذکر میباشد که همه و بصورت عموم از انکشاف اوضاع بنفع مخالفان و از سیر نزولی اوضاع امنیتی افغانستان و سناریوهای منفی و غیر قابل پیشبینی هراس دارند. در پرنسپ، باید متذکر گردید که وضعیت غیر از این نمیتواند باشد.

نیروهای مخالف صلح وسلم در کشور، چندین سال است جنگهای خونین اما بی نتیجه ای را علیه دولت افغانستان و عمدتاً علیه مردمان و اهالی ملکی کشور در شهرها، دهات و کوهپایه های این سرزمین براه انداختند که در نتیجه، تلفات سنگین جانی و مالی بر اهالی بیدفاع ملکی کشور وارد گردید. از جانب دیگر، سازمانها و گروهبندهایی نیز وجود دارند که مانند آهن ربا، افراد و اشخاصی را در امر مبارزه علیه صلح و امنیت کشور بخود میکشانند. اما در شرایط کنونی میتوان اظهار داشت که اوضاع در جهت منفی سیر نخواهد کرد، یعنی سناریوهای منفی در کار نخواهد بود و اما جنگ خزنده ای براه خواهد افتاد، حالتی که همین اکنون موجود میباشد.

عده ایی هم از این مسأله بیمناک اند که با ترک افغانستان و بازگشت نیروهای ایساف از این کشور، در افغانستان اوضاع عراق تکرار خواهد شد. در عراق پس از خروج نیروهای امریکایی از این کشور، عدم ثبات و عدم استقرار اوضاع به جنگ داخلی درکشور منجرگردیده و دولت عراق کنترولش را بر بسیاری از مناطق کشور از دست داد. اما این آرزومندی وجود دارد که شرایط عراق در افغانستان تکرار نگردد.

باید یادآور گردید که دستگاه جنگی ایالات متحده، طولانی ترین جنگ در طول تاریخ آن کشور را، سیزده سال قبل در افغانستان بر راه انداخت. اینک توجه خوانندگان گرامی به آمار وارقامی جلب میگردد که توسط سازمان «تینک پروگرس» واقع در ایالات متحده امریکا به نشر رسیده است:

-- تعداد افراد ملکی که در نتیجه انفجار مین، بمباردمنهای هوایی و عملیات شبانه کشته شده اند: ۲۱ هزار نفر؛

-- تعداد تلفات سربازان ایتلاف در عملیات جنگی: ۲۲۲۴ نفر؛

-- تعداد زخمیان امریکایی در طول جنگ: ۱۷۶۷۴ نفر؛

-- تعداد مجموعی سربازان امریکایی در افغانستان طی سال ۲۰۱۰، بتعداد ۱۴۰ هزار نفر؛

-- تعداد مجموعی سربازان موجود در افغانستان (قبل از سال ۲۰۱۴)، بتعداد ۳۸ هزار نفر؛

-- بتعداد ۱۳۵۰۰ نفر از سربازان ایتلاف بین المللی، از آنجمله ۱۰۸۰۰ نفر سرباز امریکایی بمنظور اجرای

مأموریت ناتو تحت نام «حمایت قاطع»، در افغانستان به اجرای مأموریت خواهند پرداخت.

این بود مطالب کلی و جسته و گریخته از اوضاع موجود در کشور عزیز ما افغانستان که همه ی ما در آرزو و در انتظار افغانستان آزاد، مستقل، سرفراز و سرزمین متمدنیکه بر فراز کوهپایه های آن خورشید تابناک صلح و امنیت تابیدن و درخشیدن گیرد، میباشیم.